

מקבוצת ד. לבקוביץ - א.ד.ל. יעוץ כלכלי בע"מ
רגולציה, תכנון ניהול ופיקוח מיזמים, הוצאה לאור, ייעוץ בטיחות ורישוי לאתרי רחצה
ביה"ס הארצי למקצועות המים, הים והבריכה

ת"ק: ת"פ 3378/93	תאריך פסק הדין: 11/09/1996
בית משפט: השלום בת"א-יפו	
הרכב שופטים: כבוד השופט זכריה כספי	
נושא: תביעה פלילית נגד צוות הבריכה הנוגע בדבר בגין טביעה למוות	
המאשימה:	נגד:
מדינת ישראל	הנאשם: רמי ויינריך
אזכורי חקיקה:	
<p>חוק הסדרת מקומות רחצה, חוק העונשין, חוק העונשין 18(ג), חוק העונשין 20(א), חוק העונשין 286, חוק העונשין 304, חוק העונשין 309, חוק העונשין 5(א), חוק העונשין 90, חוק הפרשנות, פקודת המיקין [נוסח חדש] 36, פקודת הפרשנות [נוסח חדש], צו הסדרת מקומות-רחצה (בריכות-שחיה מוכרות), צו הסדרת מקומות-רחצה (בריכות-שחיה מוכרות) 1, צו הסדרת מקומות-רחצה (בריכות-שחיה מוכרות) 14(ג)</p>	
אזכורי פסיקה:	
<p>בג"צ 596/76 ד"ר 15/64 ע"פ 181/66 ע"פ 308/71 ע"פ 209/72 ע"פ 584/76 ע"פ 259/74 ע"פ 186/80 ע"פ 47/56 ע"פ 482/83 ע"פ 402/75 ע"פ 74/58 ע"פ 402/63 ע"א 704/71 ע"א 248/86 ע"א 53/71 ע"א 706/71</p>	
תקציר פסק הדין:	
<p>כתב האישום המקורי הוגש כנגד שלושה: הבעלים של מרכז הספורט ובריכת השחייה ברח' הבנים 50 ברמת השרון, אחראי התחזוקה ואחראי על סידור העבודה של המצילים בבריכה והנאשם, כמי ששימש בשעת מעשה מציל בבריכה.</p> <p>המדובר בשתי בריכות קטנות, צמודות זו לזו, כהגדרתן בסעיף 1 לצו הסדרת מקומות רחצה (בריכות שחיה מוכרות), תש"ל – 1980 שעל על פי הסעיפים 13(ב) 181- לצו, מחויבת הימצאותו של מציל בכל אחת מן הבריכות, כמו גם מגיש עזרה ראשונה.</p> <p>ביום האסון, 20.11.91, שימש הנאשם מציל יחיד בשתי הבריכות הללו ובלא ששהה עמו מגיש עזרה ראשונה. בשעה 17:00 לערך, כך התביעה, עזב הנאשם את משמרתו בנקודת ההצלה ויצא מתחומי הבריכות.</p> <p>אותה שעה נכנסה אישה כבת 53 שנים, לשחות בבריכה וכעבור דקות אחדות החלה לטבוע. הנאשם הגיע לבריכה דקות אחדות לאחר שהמנוחה החלה לטבוע וזה רק לאחר שהוזעק ע"י מתרחצים בבריכה, ממקום הימצאו מחוץ לשטחה. הנאשם החל במאמצי החייה אך ללא הועיל והמנוחה נפטרה כתוצאה מטביעה. רשלנותו של הנאשם, כך לשון כתב האישום, התבטאה בזה שעזב את המקום ללא השגחה ובעיבתו את משמרתו, הפך חובה חקוקה.</p> <p>במעשיו אלה, אליבא דתביעה, גרם הנאשם ברשלנות, בשל חוסר זהירותו, חוסר האכפתיות שלו ופזיזותו, את מותה של המנוחה ועל כן הואשם בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. כמו כן, הואשם בעבירה של הפרת חובה חקוקה, לפי סעיף 286 לחוק.</p> <p>ביה"מ קבע כי סיבת מותה של המנוחה הוא תשניק מכני כתוצאה מטביעה בבריכה אף שלא שלל התרחשות של אירוע לבבי כלשהו קודם טביעתה, אלא שהתרחשות זו עשויה הייתה לגרום אך לאובדן הכרתה, מה שהביא לשאיפת מים, אגב שקיעת ראשה בבריכה, ולמותה בתוך תהליך של טביעה.</p>	

מקבוצת ד. לבקוביץ - א.ד.ל. יעוץ כלכלי בע"מ
רגולציה, תכנון ניהול ופיקוח מיזמים, הוצאה לאור, ייעוץ בטיחות ורישוי לאתרי רחצה
ביה"ס הארצי למקצועות המים, הים והבריכה

ביה"מ מצא כי נתקיימו בענייננו יסודות העבירה שלפי סעיף 304 לחוק העונשין, מתוך שהוכח כי הנאשם גרם ברשלנות למותה של המנוחה. אגב כך, היפר הנאשם גם את הוראת סעיף 286 לחוק העונשין. לפיכך הרשיע ביה"מ את הנאשם בעבירות שיוחסו לו.

תקציר פסק הדין הוכן ע"י דוד לבקוביץ, יועץ מומחה לאתרי רחצה
חברי הפורום המקצועי באתר יוכלו לקבל את פסק הדין המלא